IV

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

ΚΟΣΜΑ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ψαλλομένη τὴν ΚΔ΄ Αὐγούστου.

«Τοὺς λαμπρούς ἀγῶνάς σου, οὓς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἠγώνισαι, τίς διηγήσεται Ἱερομάρτυς πανένδοξε;»

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΚΟΣΜΑ

Τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου

Ψαλλομένη κατὰ τὴν κδ΄ τοῦ Αὐγούστου μηνός.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β΄. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν. Δὶς

Δεῦτε τὸ λογικὸν σύστημα, συστησώμεθα κοινὴν χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει γεραίροντες, πάσης εὐκοσμίας τὸν πρόξενον, τῷ μερόπων γένει Κοσμᾶν τὸν θεῖον, τὸν μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὸν πράξει καὶ θεωρίᾳ διαλάμψαντα, καὶ πρὸς γνῶσιν θείαν ἀνθρώπων πλήθη, διδαχαῖς ποικίλαις, καὶ λόγοις θείοις ἐπαλείψαντα, ὑπογραμμὸν τῶν ἀσκητῶν, καὶ ἐν Ἀποστόλοις Ἱερομάρτυρα.

Ἕτερον προσόμοιον Δίς.

Δεῦτε τῶν Ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, εὐφημήσωμεν τὸν Χριστολάτρην, τὸ τῆς εὐσεβείας ὑπόδει-

γμα, τὸν τοῖς Ἀναργύροις ἐφάμιλλον, καὶ τὰ ἴσα φέροντα τοῖς Ἀποστόλοις, ὡς πάντας γνώσει τῇ θείᾳ πλουτίσαντα καὶ πάντων τὰ ἤθη κατακοσμήσαντα, ἀναργύρους τὰς διδασκαλίας προχέοντα πᾶσιν, ἐν Ἱερεῦσιν ἐκλάμψαντα, ὃν ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον ὅμοιον. Δίς.

Δεῦτε τῶν εὐσεβῶν ἅπαν σύνταγμα, ἐγκωμίων ἄνθεσιν ἐπιλέκτοις, τοῦ Χριστοῦ θεράποντος στέψωμεν Κάραν τὴν Ἁγίαν χρεωστικῶς, τὴν τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσι, τὴν χάριν δαψιλεστάτην καταχέουσαν, καὶ νόσους πολυτρόπους ἀπελαύνουσαν, ὡς παρὰ Θεοῦ κομισαμένην, ἀντάξιον τῶν πόνων, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, ἣν ὁ Χριστὸς ἐδωρήσατο ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὸ ἄστατον, καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ εὐαγγελικῶς ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀποστολικῶς τὸν λόγον τῆς εὐσεβείας πᾶσι διέσπειρας, ἀναργύρως τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων δαψιλευόμενος· ὅθεν κατὰ Παῦλον τοῖς πᾶσιν ἐβόας· ἀγαπήσατε τὸν Θεόν, καὶ εὑρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, ἀλλὰ καὶ νῦν αἰτοῦμέν σε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν, πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, μὴ διαλείπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ σοῦ τῇ Σορῷ προσιόντων τῇ ἁγίᾳ, καὶ πιστῶς ἐκτελούντων τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; Τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον;

Προκείμενον. Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. ΜΓ'.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; Ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι. Ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῴζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Προφητείας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Γ'.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολα-

σθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφία Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. Ε'

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν Κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσι ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'.

Τί σε προσκαλέσωμεν τρισμάκαρ; Μάρτυρα, ὅτι ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σὸν αἷμα ἐξέχεας· κήρυκα, ὅτι τὸν τόνον τῆς τοῦ Χριστοῦ βασιλείας τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας· Ἀπόστολον, ὅτι τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου, ἀποστολικῶς τοῖς πιστοῖς διετράνωσας· μοναστήν τε, ὅτι τὸν σὸν βίον ὥσπερ κάτοπτρον καθαρὸν τῆς ἀσκήσεως ἐγκατέλιπες· ἱερέα, ὅτι ἱερουργῶν, σεαυτὸν ὥσπερ θυσίαν καθαρὰν προσήγαγες τῷ Κυρίῳ σου· Ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Ὅμοιον.

Τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, οὓς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἠγώνισαι, τίς διηγήσεται, Ἱερομάρτυς πανένδοξε; τοὺς ἱδρῶτας, τοὺς πόνους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν πόλιν προσγινομένους σοι διὰ τὸ κήρυγμα, ἀνθ' ὧν παρὰ Χριστοῦ ἀπείληφας τὴν τῶν οὐρανῶν κληρουχίαν· ὅθεν καὶ ἡμεῖς, αἰτοῦμέν σε πανσεβάσμιε, ὡς παρρησίαν εὑράμενος παρὰ Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὅμοιον

Ἀποστολικῶς τὸν δρόμον τετέλεκας, ἀσκήσει πρότερον τὸν βίον ἁγνισάμενος καὶ ἀπαθείᾳ, ἀνθ' ὧν ὁ Χριστὸς πλουσίαν τῶν θαυμάτων κεχορήγηκέ σοι τὴν ἐνέργειαν, ὁ μόνος τοὺς αὐτὸν δοξάζοντας ἀντιδοξάζων, καὶ θαυμαστῶν ὁ τῶν θαυμάτων χορηγὸς τοῖς ἐν τῇ γῇ Ἁγίοις· ὅθεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, σοῦ τῇ Σορῷ προσιόντες τῇ Ἁγίᾳ μετ' εὐλαβείας τὴν κόνιν ἀσπαζόμεθα, τοῖς πᾶσιν ὡς ἀληθῶς, ἄφθονα τὰ ἰάματα χορηγοῦσαν, αἰτούμενοι πανσεβάσμιε, διὰ σοῦ τυχεῖν ἀφέσεως πταισμάτων, καὶ κολάσεως λυτρωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὅμοιον

Ὁ τὰ ὕδατα Πάτερ, ἐξ ἀκαθάρτων εἰς διειδῆ καὶ πόσιμα μεταποιησάμενος λόγῳ μόνῳ, καὶ λαὸν δίψῃ συνεχόμενον, καὶ βοῶντα κορέσας, τὴν ἐμὴν ψυχὴν Ὅσιε, ὅλην ῥυπαρὰν καὶ ἀκάθαρτον, καθαρὰν ἀνάδειξον ταῖς εὐχαῖς σου, καὶ πόσιμον προσάγαγε, καθάπερ ὕδωρ διειδές, τῷ διψῶντι Θεῷ, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν παντὸς τοῦ πλάσματος, τῷ παρέχοντι διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ τοῖς ὀπαδοῖς τοῦ Χριστοῦ κατ' ἴχνος ἑπόμενος, εὐαγγελικῶς τὸν βίον διανύσαι διέγνωκας, κόσμον καὶ τὰ ἐγκόσμια πάντα, ἡγησάμενος σκύβαλα, πρὸς τὴν ἄνω ὄντως μακαριότητα, μηδὲν σεαυτὸν προτιμῶν, τῆς τῶν ἀδελφῶν τῶν συγγενῶν σοι κατὰ σάρκα σωτηρίας· ἀλλ' ἵνα πάντως τινὲς διὰ σοῦ σωθῶσι, τὸ αἷμα τὸ σὸν κατὰ Παῦλον ἐξέχεας, καὶ τὸν Δεσπότην Χριστόν, τὸ δυνατὸν μιμούμενος σεαυτὸν τῆς τῶν πολλῶν, ὥσπερ λύτρον σωτηρίας παρέδωκας· καὶ Χριστῷ προσήγαγες ταῖς καθ' ἡμέραν διδαχαῖς σου, ἔθνη τῆς γῆς τὰ βάρβαρα, ὅπως εἰς τὴν αὐτοῦ βασιλείαν τὴν οὐράνιον μετ' αὐτῶν εἰσέλθῃς κράζων· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἀριστεὺς ὡς ἀήττητος, τοῦ ἐχθροῦ πᾶσαν ἔννοιαν εὐθαρσῶς διήλεγξας, καὶ κατῄσχυνας, ὡς ἐκ Θεοῦ κομισάμενος, πλουσίαν τὴν δύναμιν, κατὰ πάντων δυσμενῶν, ἀριστεύων τοῦ Πνεύματος τοῖς χαρίσμασι, καὶ τρόπαια τῆς νίκης κατὰ πάντα, ἀναστήσας τόπον Πάτερ, στεφηφορῶν ἐξεδήμησας.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τοῖς ἐνθέοις διδάγμασι, τὴν ὑφήλιον ἅπασαν, εὐσεβῶς κατήρδευσας, Ἱερώτατε, σπείρας τὸν λόγον τῆς πίστεως, Κοσμᾶ, ἀξιάγαστε, ταῖς τῶν πάντων ἀκοαῖς, καὶ κομῶντας ὡς στάχυας ἐναπέδειξας, ἀρεταῖς ταῖς ἐνθέοις, τοῖς σοῖς λόγοις, καὶ προσήγαγες ὡς θῦμα, τῷ σῷ Δεσπότῃ, εὐπρόσδεκτον.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν.

Ἀρετὴν πᾶσαν ἤσκησας, ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, ἐναρέτου τε ζωῆς τῆς ὄντως ὑπόδειγμα, Κοσμᾶ ἀξιάγαστε, τῆς Τριάδος γεγονώς, καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ᾗ καὶ πρέσβευε, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων δωρηθῆναι, τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι καὶ σωτηρίαν, καὶ ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν εὐσεβῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Κοσμᾶ Ἱερώτατε· διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον τὴν ὄντως εὐθεῖαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν. Μακάριος εἶ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ τῶν πιστῶν τὸν σύλλογον ταῖς Ἱεραῖς σου διδαχαῖς, τῷ Θεῷ προσενέγκας ὡς θῦμα εὐωδέστατον. Ἀγγέλων συνόμιλε, Ἀποστόλων ὁμότροπε, Μαρτύρων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ὠδαῖς εὐφημήσωμεν τὸν εὐκλεῶς τοῖς χοροῖς Μαρτύρων ἐμπρέψαντα, θυτῶν τε καὶ ἀσκητῶν, Κοσμᾶν τὸν ἀοίδιμον, σήμερον συνελθόντες τῇ σεπτῇ αὐτοῦ μνήμῃ· νέμει γὰρ τὰς ἰάσεις τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Χριστὸν ὡς Ἰσαπόστολος.

Καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Θεὸς Κύριος. Τὸ Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μετὰ δὲ τὴν πρώτην Στιχολογίαν. Κάθισμα. Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἀρραγὲς ὥσπερ ὅπλον, προβαλὼν νικητὴς κατ' ἐχθρῶν ἀνεδείχθης, ἀκονῶν ὥσπερ φάσγανον τὸν σὸν λόγον ἀπότομον, ᾧ κατέταμες τὰς τοῦ Βελίαρ ἐνέδρας, καὶ κατέκοψας τῆς ἀσεβείας τὰς ῥίζας, μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν. Ἦχος. πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εὐσεβείας τὸν σπόρον ἐνσπείρας, Ὅσιε, ἀκοαῖς τῶν ἀνθρώπων, ἁδρῶς ἐθέρισας, διδαγμάτων εὐσεβῶν σου τὰ δράγματα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ εὐάρεστον ὡς ἀπαρχὴν ἀνθρώπων ἄπειρα πλήθη, Ὀρθοδοξίας κομῶντα, δόγμασιν οἱάπερ στάχυας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος, χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ, χαῖρε ἀχείμαστε λιμήν, καὶ ἀπειρόγαμε, ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκὶ τὸν ποιητήν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπῃς ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν πολυέλεον. Ἦχος β'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου, Ἱερομάρτυς, συνελθόντες σήμερον ἐν τῷ πανσέπτῳ Ναῷ σου, ᾄσμασιν ἀνευφημοῦμεν, ὦ Θεηγόρε, πόθῳ τε προσπίπτοντές σου Σορῷ τῇ θείᾳ, κομιζόμεθα πλουσίως, λύσιν παντοίων νόσων καὶ θλίψεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ἡ τοῦ κόσμου Δέσποινα τὴν σωτηρίαν τεκοῦσα, σωτηρίαν δώρησαι τοῖς ὑμνηταῖς σου Παρθένε· ἅπαντα γὰρ δυνατά σοι πρὸς τὸν Υἱόν σου, ὅντινα καὶ δυσωποῦσα μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ πάντων τῶν σῶν δούλων, ἵνα ρυσθῶμεν πυρὸς τῆς Κολάσεως.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἤχου. Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ζήτει τῇ κς' Ὀκτωβρίου. Δόξα. Ταῖς τοῦ Διδασκάλου πρεσβείαις. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Τὸν νοῦν ἀναπτερώσας πρὸς τὰ ὑπερκόσμια, καὶ παιδιόθεν ἀσκήσει καὶ μελέτῃ συζήσας, τῇ κατὰ Θεὸν ἐκ τοῦ Ἄθωνος ὥρμησας, καθάπερ ἄλλος Νεῖλος, καί τὰς διψώσας ψυχάς, πλουσίως ἐπότισας, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἃς καὶ καρποφόρους τῆς θείας ἐπιγνώσεως ἐναποδείξας, τῆς φωνῆς τοῦ Κυρίου σου ἀκήκοας, εἴσελθε δοῦλε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καί τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Ὡς Ἱερεὺς τοῦ Δεσπότου γνήσιος, Ἱερουργῶν τῷ Θεῷ καὶ τῶν Ἀποστόλων ὀπαδὸς γενόμενος, τὴν πίστιν διετράνωσας, δόγμασιν Ὀρθοδόξοις, καὶ λόγοις πάντας καθοδηγῶν, πρὸς τὴν θεογνωσίαν ἀνείλκυσας.

Ὑπογραμμὸν Ἀσκηταῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Ἱερεῦσι σοφέ, πᾶσι τὸν σὸν βίον, ἀρετῶν κατέλιπες, κανόνα ἀκριβέστατον, τῆς πρὸς Θεὸν πολιτείας, καὶ στάθμην ὄντως ἀλάθητον, ἣν διακρατοῦντες σωθείημεν.

Τοῦ σοῦ Δεσπότου τὸν Σταυρὸν ἐβάστασας, σὺ διὰ βίου παντός, διὰ τούτου Πάτερ ἐκτελῶν τεράστια, τοῖς πόθῳ προσιοῦσί σοι, δι' οὗ νῦν σαῖς πρεσβείαις, τὰς προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος, Πάτερ ἐκφυγεῖν δυνηθείημεν.

Θεοτοκίον

Τοὺς Θεοτόκον ἀληθῆ γινώσκοντας, καὶ προστασίαν βροτῶν, πάντων καὶ μεσίτιν, πρὸς ὄν-

περ ἀπεκύησας, περίσῳζε Πανύμνητε, πάντα γὰρ δυνατά σοι, τὸν πάντων κτίστην καὶ Κύριον, βρέφος τετοκυῖα τὸν ἄχρονον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Λελεπρωμένον μου τὸν νοῦν, ταῖς τῶν παθῶν κακωδίαις, ἀνακάθαρον ταῖς ἱκεσίαις σου Μάκαρ, καὶ ἀπόπλυνον φωτὶ τῆς θείας ἐπιγνώσεως, ὅπως κἀγὼ δοξάζω, τὸν σὲ δοξάσαντα Κύριον.

Ἀποκαθάρας σου τὸν νοῦν τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ, πρὸς Θεὸν ἀνεπτερώθης Τρισμάκαρ, καὶ προσέδραμες Χριστῷ, ὡς Ἱερεὺς πανάριστος προσενεγκὼν ὡς θῦμα, αἷμα τὸ σὸν καὶ ἀκροθίνιον.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν, ἀνάδειξον καρποφόρον ἀρετῶν ταῖς σαῖς εὐχαῖς Θεοφόρε, καὶ γὰρ ἔχεις τὴν ἰσχὺν τελεῖν καὶ μετὰ θάνατον, τοῖς προσιοῦσι πόθῳ σου τῇ Σορῷ τὰ θαυμάσια.

Θεοτοκίον

Ἐσκοτισμένον μου τὸν νοῦν, ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις, καταφαίδρυνον τῷ τοκετῷ σου Παρθένε, καὶ καταύγασον Ἁγνὴ φωτὶ τοῦ γεννηθέντος σοι, ἵνα τοῦτον δοξάζω, καὶ σὲ γεραίρω τὴν ἄχραντον.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ποταμοὺς ἐξήρανας τῆς ἀσεβείας, προσριφεὶς τοῖς ῥεύμασι τοῖς ποταμίοις ἀριστεῦ, καὶ στεφηφόρος ἀνέδραμες πρὸς αἰωνίους σκηνὰς παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς τὸ ἄδυτον ἀποτεκοῦσα, τῆς ψυχῆς καταύγασον τοὺς ζοφερούς μου ὀφθαλμούς, καὶ τὴν ἀχλὺν τῆς καρδίας μου τῷ τοκετῷ σου διάλυσον Δέσποινα.

Ὠδὴ δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἔχοιμι πρὸς Κύριον, ταῖς σαῖς λιταῖς εὑρεῖν ἔλεος· καὶ γὰρ πλουτεῖς θείας παρρησίας, Τριάδος μύστης γενόμενος.

Ἔχοιμι πρὸς Κύριον, σὲ δυσωποῦντα πανόλβιε, λύσιν λαβεῖν τῶν ἀμπλακημάτων, καὶ δεινῶν τὴν ἀπολύτρωσιν.

Εὕροιμι πρὸς Κύριον, δι' ὃν σαυτόν ἀνατέθεικας, Μάρτυς Χριστοῦ, εὐπροσώπως στῆναι, παρρησίαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἱλεών μοι Δέσποινα, τῷ σῷ ἱκέτῃ ἀπέργασαι τὸν σὸν Υἱόν, πρὸς αὐτὸν χρωμένη, πανσθενεστάταις μεσιτείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τὸ ποτάμιον ῥεῖθρον, τῇ προσρίψει σου Πάτερ ἡγίασας, τριημερονυκτεύσας ἐν αὐτῷ κατὰ τὸν Δεσπότην σου, ὃν μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύων, ὅπως ῥυσθῶμεν τῆς κολάσεως.

Τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος τὴν διάνοιαν ἐλλαμπόμενος τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐν μονάδι τρανῶς ἀνεκήρυξας, μίαν τὴν οὐσίαν, τρισὶ δὲ τοῖς προσώποις, Πατρός, Υἱοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

Τὸ δυσῶδες τοῦ βίου τούτου καὶ τὸ μάταιον ἀποκρουσάμενος, μύρῳ τῆς Τριάδος, νουνεχῶς Πάτερ

προσέδραμες φέρων ὥσπερ θῦμα, καὶ ἀπαρχὴν τῷ σῷ Δεσπότῃ αἷμα σὸν Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς τετοκυῖα, τὸ τῆς τριφεγγοῦς Τριάδος με φώτισον, τὸν ἐσκοτισμένον, καὶ ψυχὴν καὶ καρδίαν τὸν δείλαιον· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου, θερμὴν μεσίτριαν οὐκ ἔχω, πρὸς ὃν ἔτεκες ἀπείρανδρε.

Ὠδὴ ς΄ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἱλαρωτάτῃ φωνῇ, καὶ λόγοις πείθων Μακάριε, εἵλκυσας πάντα πιστὸν πρὸς θείαν ἐπίγνωσιν, πάντας ἐπιγνώμονας τῆς θεοσεβείας, ἐνδεικνὺς τοὺς πρὶν ἀγνώμονας.

Ἱερουργῶν τῷ Θεῷ, σαυτὸν ὑπὲρ τούτου τέθυκας ἵνα καὶ ζήσῃς αὐτῷ, κοινωνὸς γενόμενος, πάθους τοῦ Δεσπότου σου· ἐν τῇ ἀθανάτῳ Βασιλείᾳ τῇ τῶν Οὐρανῶν.

Τοῖς μονασταῖς ποδηγόν, τοῖς Ἱερεῦσιν ὑπόδειγμα, κατέλιπες τὸ σὸν ζῆν, οὗπερ ἀντεχόμενοι, ἐπαναστραφείημεν ἐξ ὁδῶν τῆς πλάνης, πρὸς γνῶσιν θείαν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὴν τοῦ ἐλέους πηγὴν σὲ τὴν παρθένον καὶ ἄσπιλον, καθικετεύω σεμνή, ὅπως εὕρω ἔλεος ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, καὶ πταισμάτων ἄφεσιν, ταῖς εὐπροσδέκτοις μεσιτείαις σου.

Κοντάκιον Ἦχος δ΄.

Τῆς Αἰτωλίας προελθὼν Θεοφόρε, καὶ ἐν τῷ Ἄθῳ μοναστὴς χρηματίσας, καὶ μυηθεὶς ὡς ἀληθῶς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, πᾶσιν ἀνεκήρυξας ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ Χριστῷ προσήγαγες παμμακάριστε πάντας, τῶν Ἀποστόλων ὄντως μιμητής, Ἱερομάρτυς τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῶν Μαρτύρων καλλονήν, τῶν μοναστῶν τὸ κλέος, τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως, καὶ ὑπηρέτην τοῦ λόγου, τῶν Ἱερέων ὑπογραμμὸν καὶ Ἀποστόλων μιμητὴν ἄριστον, ἐν ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ καὶ ἐγκωμίων ἄνθεσι καταστέψωμεν αὐτοῦ Κάραν τὴν Ἁγίαν, ἐξ ἧς ἄφθονα προχεῖται τὰ ἰάματα καὶ δαψιλῆ τοῖς πόθῳ προσιοῦσιν ἐνεργεῖται τὰ θαυμάσια, ἣν καὶ πιστῶς ἀσπαζόμενοι, τούτῳ προσείπωμεν· Χαίροις ὁ τῆς ἀσεβείας τὰς ῥίζας ἐκτεμὼν τῇ δρεπάνῃ τῶν λόγων σου, καὶ εὐσεβείας τὸν σπόρον τοῖς ὠσὶ καὶ καρδίαις πάντων ἐνσπείρας. Χαίροις ὁ τῆς πίστεως κῆρυξ καὶ Ἐκκλησίας στύλος ἀκλόνητος· ἣν περίσῳζε διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· ἔχεις γὰρ παρρησίαν πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον, τῶν Ἀποστόλων ὀπαδὸς γενόμενος, καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἐμπρέπων τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ κδ΄. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου.

Κοσμᾶς ὁ Κόσμου κόσμος, ἠδ᾽ ὡραιότης,
Κόσμον λιπὼν πρόσκαιρον ἀγήρω ἔχει.
Θάνεν διὰ βρόχου Κοσμᾶς εἰκάδι τετάρτη.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων

Ἴχνη παμμάκαρ τῶν ποδῶν σου, κατεστήριξας ἴχνεσιν ἁλιέων, καὶ σαγήνῃ Σοφὲ χρησάμενος σοῖς λόγοις, ψυχὰς ἀνθρώπων ἤγρευσας ἐκ βυθῶν τῆς ἀπωλείας.

Λόγῳ τῷ σῷ ποδηγηθέντες, λόγον τοῦ Πατρὸς τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, ἐξ αἱμάτων ἀγνῶν ἐπέγνωμεν λαβόντα, μορφὴν βροτείαν ἄσπορον, ἵν' ἡμεῖς ἀναπλασθῶμεν.

Αὐχεῖ λαμπρῶς ἡ Αἰτωλία, τὸν κοσμήτορα Κόσμου παντὸς τὸν Μέγαν, Ἱερέα Θεοῦ, βλαστήσασα ὡς ῥόδον οὗ τῆς ὀσμῆς ἐπλήσθησαν οἱ ἐν πίστει προσιόντες.

Χαῖρε βροτῶν ἡ σωτηρία, ὡς τὸν Κύριον τῶν ὅλων τετοκυῖα, ὃν δυσώπει ἀεὶ ὑπὲρ τῶν ἱκετῶν σου, καὶ μετὰ πόθου Δέσποινα προστρεχόντων σου τῇ σκέπῃ.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν Ὄρει Ἁγίῳ.

Ἱερέων πληθὺς καὶ τῶν Μαρτύρων, εὐφημεῖ σε Κοσμᾶ Ἱερομύστα, καὶ Μοναστῶν ὁ δῆμός σε γεραίρουσι, ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον ἐν πᾶσι, πανσόφως γεγονότα.

Ἀναργύρως τὸν σὸν ἐνσπείρας λόγον, ταῖς διψώσαις καρδίαις τῶν ἀνθρώπων, ἑπταπλασίους πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, πόνων τοὺς στεφάνους, ᾧ μὴ διαλείπῃς ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων.

Διδαγμάτων ἐνθέων σου πλησθεῖσα, Ἀλβανία ἄθλους τοὺς σοὺς γεραίρει, καὶ τῷ πανσέπτῳ

συνελθόντες σου Ναῷ, τὴν Τριάδα Πάτερ, τὴν δοξάσασάν σε δοξάζουσιν ἐμφρόνως.

Οἱ δι' Εὔας Ἐδὲμ ἐκδιωχθέντες, διὰ σοῦ δὲ πάλιν ἀντεισαχθέντες, δοξάζομέν σε ὡς Θεὸν γεννήσασαν, ἧς ταῖς μεσιτείαις λύσιν τῶν πταισμάτων εὕροιμεν Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αἴγλῃ τῆς Τριάδος σου τὴν ψυχήν, ἐλλαμφθεὶς πρὸς τοὺς πόνους ἐξέδραμες, μὴ τὸ σαυτοῦ μόνον, ἀλλὰ πάντων ἐπισκοπῶν, καθὼς φησὶ τὸ λόγιον, ᾧ καὶ παρεπόμενος ἀσφαλῶς ἐξέδωκας βασάνοις, ὑπὲρ πάντων τὸ σῶμα, τὸ σὸν Δεσπότην μιμούμενος.

Τὸν φόβον τοῦ Κυρίου ἔνδον λαβών, σῇ καρδίᾳ σοφίαν ἐπλούτησας παρὰ Θεοῦ, ᾗ καὶ τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν πρὸς γνῶσιν θείαν ἤγαγες, σέβειν καὶ δοξάζειν ἕνα Θεόν, Τριάδα ἐν Μονάδι, τὸν Ἄναρχον Πατέρα, σὺν τῷ Υἱῷ καὶ Θείῳ Πνεύματι.

Μνημεῖον διδαχῶν σου τῶν εὐσεβῶν, πανταχοῦ καταλείπων πανόλβιε, θείου Σταυροῦ, ἐν ᾧ τὰς παλάμας ὁ Δίκαιος ἐξέτεινε δι' ἔλεος, τύπον ἐναργῆ τὰ τεράστια, ἐτέλεις ἐν τῷ κόσμῳ, ἀφθόνους τὰς ἰάσεις παρέχων τούτῳ τοῖς προστρέχουσι.

Βάτον μὲν τὸ πάλαι ὁ Μωϋσῆς, προκατεῖδέ σε μόνη Θεόνυμφε, τὴν ἐν πυρὶ ὅλως ἀκατάφλεκτον μείνασαν, ἡμεῖς δέ σε πανάμωμε, κυρίως Θεοτόκον πανευλαβῶς δοξάζομεν, ἰδόντες, ὡς μεσίτριαν οὖσαν, πρὸς τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σταυρὸν τὸν τοῦ Κυρίου σου, ἐπ᾽ ὤμων ἀνεβάστασας, δι᾽ οὗ ἐτέλεις ἐν κόσμῳ τοῖς προσιοῦσί σοι Μάκαρ ἄφθονα τὰ ἰάματα ὡς Ἱερεὺς πανάριστος, τοῦ σοῦ Δεσπότου πάνσοφε, διὸ καὶ προσενήνοχας σαυτὸν δεκτὸν ὥσπερ θῦμα, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότῃ.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μαρία περιώνυμε σῇ μεσιτείᾳ πάντοτε μὴ διαλείπῃς χρωμένη πρὸς ὃν ἔτεκες Κόρη, ὑπὲρ σῶν δούλων πάναγνε τῶν ὑμνητῶν τοῦ Τόκου σου· καὶ γὰρ ἰσχύεις Δέσποινα ὅσα καὶ βούλει ποιῆσαι ὡς Μήτηρ τοῦ Βασιλέως.

Εἰς τοὺς Αἴνους. Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος α΄. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τοῖς θεοφθόγγοις σου λόγοις πίστιν ἐτράνωσας, τὸ ζοφερὸν τῆς πλάνης διαλύσας Παμμάκαρ, φωτὶ τῷ τῆς Τριάδος, ᾧ παρεστὼς παρρησίαν εὑράμενος, καθικετεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην ἀεί.

Τὴν τοῦ Λειψάνου σου κόνιν τὴν θαυματόβρυτον, κατέχουσα ἐν κόλποις Βελεγράδων ἡ πόλις, ὡς ὄντως θεῖον πλοῦτον, καὶ θησαυρὸν τῶν θαυμάτων ἀκένωτον, αὐχεῖ δικαίως, ἣν σῷζε ταῖς σαῖς λιταῖς παντοίας βλάβης τοῦ ἀλάστορος.

Εὐφραίνου, τέρπου ἡ πόλις τῶν Βελεγράδων πιστῶς, κατέχουσα ἐν κόλποις τὸν κοσμήσαντα λόγοις Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν θεῖον Κοσμᾶν, τῶν πιστῶν τὸν κοσμήτορα, τῶν Ἱερέων τὸ κλέος, καὶ Μοναστῶν καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς, τῆς κορυφῆς τῶν Ἀποστόλων, Παύλου τὸν ζηλωτὴν εὐφημήσωμεν, Κοσμᾶν τὸν Ἰσαπόστολον· οὐ γὰρ ἔδωκεν ὕπνον αὐτοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς οὐδὲ τῶν πόνων ἀνάπαυσιν, ἕως οὗ τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου τοῖς πιστοῖς διετράνωσε· καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης πρὸς ἐπίγνωσιν θείαν μετήγαγε, τῇ τῶν λόγων πλημμύρᾳ τῶν ἀνθρώπων ποτίζων τὰς διανοίας, καὶ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος τὴν σκοτόμαιναν διαλυσάμενος, τὸ τῆς Θεότητος φῶς τὸ γλυκερὸν ἀντεισήγαγεν· ᾧ καὶ ἡμεῖς φωτισθέντες τὰς ψυχάς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθείημεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ὅμοιον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ὁ Ἀπόστολος. Ζήτει Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα. Εὐαγγέλιον.—«Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς». Καὶ τὰ λοιπά.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος.